

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslagets hovedformål er at gennemføre den aftale om mediepolitikken for perioden 2001-2004, som regeringen, SF og CD indgik den 28. marts 2000.

Der er en del positive elementer i lovforslaget, bl.a. at public service reglerne er præciseret og bliver indsat som et nyt kapitel i loven. Det nævnes bl.a., at der skal sendes væsentlig samfunds-information og -debat, der skal lægges vægt på dansk sprog og dansk kultur, der skal være bredde i produktionen af kunst og kultur, og der skal gives programtilbud, som reflekterer mangfoldigheden af kulturinteresser i det danske samfund.

I denne lange række af opremssninger mangler jeg dog et par småting, nemlig noget om den kristne humanistiske kulturarv, som vort samfund bygger på. Dette har bl.a. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer peget på i deres høringsvar. Ligeså mangler der, at programmerne i public service-medierne naturligvis skal være tilgængelige for alle handicappede. Her tænkes især på døve og/eller blinde.

Desværre er der også enkelte meget positive elementer i den oprindelige medieaftale, som er røget ud eller er blevet meget udvandede i løbet af de måneder, der er gået siden hin skæbnesvangre weekend i foråret 2000. Det drejer sig bl.a. om børnereklamer. Her er reglerne imod børnereklamer endt med at blive til en frivillig aftale med TV 2 om begrænsning af reklameeksponeringen mod børn.

Kristeligt Folkeparti mener, at børn skal beskyttes imod at gøres til købekraft på to små ben, helt fra de er 3-4 år, og de 1½ minuts reklamepause, der er sikret familierne, er nok lidt svær at administrere i de fleste danske hjem. Vi mener, at børn skal have lov til at sætte sig og se deres yndlingsbørneprogrammer i god tid uden at blive bombet med budskaber om, hvad de nu skal plage deres forældre til at købe.

Yderligere var der i medieaftalen en passus om, at DR og TV 2 skal underlægges samme sanktionsregler på reklame- og sponsoreringsområdet som øvrige radio- og tv-foretagender. Dette er ikke fulgt op, idet der nu står: »Reklamer kan indgå i TV 2's virksomhed efter reglerne i kapitel 8. TV 2 påser, at reglerne overholdes.« Altså skal TV 2 selv påse, at TV 2 overholder reglerne, og den skrappeste sanktion, man i denne forbindelse har kunnet finde på, er, at Radio og tv-nævnet kan påtale overtrædelse af reg-

lerne og kan pålægge TV 2 at offentliggøre afgørelsen fra nævnet.

Til gengæld er der negative elementer i den oprindelige medieaftale, som er røget ud. Det gælder bl.a. vedrørende ministerens intentioner om at lukke alle amtsprogramråd og programråd i det hele taget, som rejste en sand storm af skarp kritik fra alle ender og kanter af landet. Folket rejste sig, for dette tiltag ville totalt have lukket for den direkte folkelige indflydelse på og dialog om programmerne i DR og TV 2, og det ville betyde en svækkelse af borgernes kontakt med og indflydelse på såvel de regionale som landsdækkende programmer. Derfor er det godt, at ministeren lyttede til den store folkelige opbakning til programrådene og bevarede disse, om end i en lettere ændret form.

I øvrigt vedrørende forpligtelsen på det digitale område: Digital tv-forsøgsvirksomhed er ikke omfattet af forpligtelsen i stk. 1, og det vil sige, at ikkekommercielle tv-stationer ikke vil få mulighed for at komme med på den digitale vogn. De er dømt ude, og det mener jeg ikke er rimeligt.

Vedrørende gebyrer: Der skal betales gebyrer for at få tilladelse til programvirksomhed, men det er ikke helt klart, om det også gælder de idébaserede lokalmedier. Hvis det er tilfældet, er det ikke særlig hensigtsmæssigt. Disse stationer vil så skulle betale nogle af de få tilskudskroner, de modtager fra Kulturministeriet, tilbage, og det synes vi allerede sker i alt for høj grad på Koda-området.

DAB-frekvenser skal tilbydes kommercielle radioer. Hvorfor skal DAB-teknologien egentlig forbeholdes de kommercielle radioer? Hvorfor skal de idébaserede lokalmedier holdes uden for den teknologiske udvikling? En række af de idébaserede radioer kunne jo måske gå sammen om at sende på én af DAB-frekvenserne.

Og til sidst: Er det hensigten, at man fremover skal håndhæve den paragraf i bekendtgørelsen om radio og tv, hvor der står, at indehaveren af en tilladelse til fjernsynsvirksomhed skal påse, at der ikke udsendes programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreråriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold?

Der opstår i øjeblikket flere folkelige foreninger imod porno, bl.a. foreninger som »Nej til porno« eller »Pornofrit miljø«, og det er unge mennesker, der har startet alle disse foreninger. Befolkningen er godt træt af at se porno på alle